



CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului declarat de Vasile Mariș
și Maria Mariș,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de
Vasile Mariș și Maria Mariș împotriva IMSP „Spitalul Raional
Edineț” și Compania Națională de Asigurări în Medicină privind
încasarea prejudiciului material, moral și cheltuielile de judecată,

împotriva deciziei din 22 iunie 2023 a Curții de Apel Bălți,

(Dosarul nr. 2ra-1464/23
NR. PIGD 2-22108966-01-2ra-21092023)

Recurs declarat după 01 septembrie 2023. Argumentele recursului nu se
încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 Cod de procedură civilă.

Judecătoria Edineț, sediul central, jud. G. Bîrsan,
Curtea de Apel Bălți, jud. I. Grosu, A. Garbuz, A. Ciobanu

10 septembrie 2025

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților admisibilitatea recursului declarat de Vasile Mariș și Maria Mariș,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*,

Gheorghe Stratulat,

Ion Munteanu, *judecători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 27 iulie 2022, reclamantii Vasile Mariș și Maria Mariș au depus cerere de chemare în judecată împotriva IMSP „Spitalul Raional Edineț” și Compania Națională de Asigurări în Medicină cu privire la încasarea prejudiciului material în sumă de 15 330,32 lei, prejudiciul moral în sumă de 15 000 lei și cheltuielile de judecată.

2. În motivarea acțiunii, au indicat că ambii soți s-au îmbolnăvit de Covid-19 și au fost internați în IMSP „Spitalul Raional Edineț”. Până a fi internați în spital, la 04 decembrie 2020 au fost consultați de către medicul de familie prin telefon, iar de la 14 decembrie 2020 au fost internați până la 29 decembrie 2020 și prelungit de la 30 decembrie 2020 până la 18 ianuarie 2021 și de la 19 ianuarie 2021 până la 05 februarie 2021. În total, 4 trimiteri extrase anexate la cauza dată.

3. Au menționat că pentru a se trata, au cheltuit suma de 15 330,32 lei care se confirmă prin bonurile de plată în număr de 26. Ambii sunt asigurați cu poliță medicală. Cu toate acestea, au fost nevoiți să cheltuie o sumă enormă de 15 330,32 lei, fiind doi pensionari în vârstă și să rămână nedumeriți pentru ce au plătit toată viața polița, dacă tratarea în spital este cu plată și toate medicamentele le-au cumpărat.

4. Reclamantii au invocat că, au fost grav încălcate prevederile art. 47 alin. (2) a Constituției Republicii Moldova, cetățenii au drept la asigurare în caz de șomaj, boală, invaliditate, bătrânețe, iar art. 7 al Constituției stipulează că, Constituția Republicii Moldova este legea supremă și nici un act juridic care contravine prevederilor Constituției nu are putere juridică.

5. Au reținut că, s-au adresat cu o cerere prealabilă către Compania Națională de Asigurări în Medicină care a fost examinată și au primit răspuns la 29 aprilie 2021, prin care CNAM își recunoște obligațiunea de a le restitui suma de 8 151,22 lei din contul IMSP „Spitalul Raional Edineț”. Totodată, CNAM a informat reclamantii că, va îndeplini cerința către IMSP „Spitalul Raional Edineț” privind onorarea obligațiilor contractuale.

6. Reclamanții au mai susținut că, pînă în timpul de față nu au primit nimic cu părere de rău și aici există o ingerință în dreptul privat care se manifestă prin aceea că, banii sunt folosiți nestingherit fără acordul lor și aceasta îi face să solicite și prejudiciul moral, estimat la suma în cuantum de 15 000 lei.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

7. Prin hotărârea din 04 ianuarie 2023 a Judecătorei Edineț, sediul central, s-a admis parțial acțiunea, s-a dispus de a încasa de la IMSP „Spitalul raional Edineț”, în beneficiul Mariei Mariș, prejudiciul material în sumă de 8 151,22 lei și cheltuieli de judecată în sumă de 300 lei. În rest, s-a respins ca neîntemeiată cererea depusă de Vasile Mariș și Maria Mariș către IMSP „Spitalul raional Edineț” și Compania Națională de Asigurări în Medicină.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

8. La 26 ianuarie 2023, IMSP „Spitalul raional Edineț” a declarat apel nemotivat, ulterior motivat împotriva hotărârii din 04 ianuarie 2023 a Judecătorei Edineț, sediul central, solicitând casarea hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie respinsă, ca fiind neîntemeiată.

9. La 27 ianuarie 2023, Vasile Mariș și Maria Mariș au declarat apel nemotivat, ulterior motivat împotriva hotărârii din 04 ianuarie 2023 a Judecătorei Edineț, sediul central, solicitând casarea parțială a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie admisă integral.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

10. Prin decizia din 22 iunie 2023 a Curții de Apel Bălți, s-au respins cererile de apel declarate de către IMSP „Spitalul raional Edineț” și de către Vasile Mariș și Maria Mariș. S-a menținut hotărârea din 04 ianuarie 2023 a Judecătorei Edineț, sediul central.

11. În motivarea soluției, instanța de apel a stabilit că la 04 decembrie 2020 reclamanții Vasile Mariș și Maria Mariș s-au îmbolnăvit de Covid-19. Potrivit certificatului de concediu medical nr. 3694189, Vasile Mariș s-a aflat în concediu medical din 07 decembrie 2020 până la data de 13 decembrie 2020 tratându-se ambulatoriu. Potrivit certificatului de concediu medical nr. 4168816, Vasile Mariș s-a aflat în concediu medical din data de 14 decembrie 2020 până la data de 29 decembrie 2020, tratându-se în staționar. Iar prin certificatului de concediu medical nr. 3694470 se confirmă că Vasile Mariș s-a aflat în concediu medical din data de 30 decembrie 2020 până la data de 18 ianuarie 2021 tratându-se ambulatoriu. Potrivit certificatului de concediu medical nr. 3697597, Vasile Mariș s-a aflat în

concediu medical din data de 19 ianuarie 2021 până la data de 05 februarie 2021 tratându-se ambulatoriu.

12. Instanța de apel a reținut că, ambii soți Vasile Mariș și Maria Mariș dispun de Poliță de Asigurare Obligatorie de Asistență Medicală. Potrivit extrasului de la medicul de familie, Vasile Mariș a fost internat în spital de tip staționar la IMSP „Spitalul Raional Edineț” la data de 14 decembrie 2020 cu diagnoza - infecția Covid-19, fiind externat la data de 28 decembrie 2020 cu recomandății curative și de muncă „starea pacientului s-a ameliorat și se externează cu recomandății la medicul de familie.

13. Totodată, instanța de apel a constatat că potrivit extrasului de la medicul de familie, Maria Mariș a fost internată în spital de tip staționar la IMSP „Spitalul Raional Edineț” la 15 decembrie 2020 cu diagnoza – insuficiență respiratorie pneumonie bilaterală concepută de infecția Covid-19, fiind externată la data de 31 decembrie 2020 cu recomandății curative și de muncă.

14. Instanța de apel a relevat că, conform protocolului clinic național provizoriu PCN-371 s-a indicat tratamentul persoanelor care au fost infectate cu infecția de coronavirus de tip nou COVID -19. Prin contractul de acordare a asistenței medicale (de prestare a serviciilor medicale) în cadrul asigurării obligatorii de asistență medicală nr.05-08/33 din 31 decembrie 2019, la pct. 5.6 s-a indicat că prestatorul este obligat să restituie pacientului cheltuielile suportate de acesta și justificate documentar care, fiind incluse în costul serviciilor medicale prestate, au fost achitate de companie conform prezentului Contract.

15. Cu referire la răspunsul CNAM nr. 01-10/1051 din 29 aprilie 2021 s-a constatat că, în cadrul tratamentului spitalicesc a Mariei Mariș, au fost utilizate medicamente procurate de pacient și anume: sol.inj. Meropenem 1000 mg N220; sol.inj. Natrii chloridi 0,9%-10,0 N 240; sol.inj. No-spa 2.0 Nr.10; sol.inj. Platyphyllini 1,0 Nr. 10; sol.inj. Acidi ascorbici 10%-2,0 Nr.10 - în sumă totală de 8 151,22 lei, fapt ce contravine prevederilor pct.3.1 al Contractului de acordare a asistenței medicale (de prestare a serviciilor medicale) în cadrul asigurării obligatorii de asistență medicală nr. 05-08/33 din 31 decembrie 2019, prin care prestatorul se obligă să asigure existența în stoc a medicamentelor, articolelor para farmaceutice și consumabilelor necesare prestării serviciilor medicale prevăzute în Programul unic.

16. Instanța de apel a reiterat pct. 5.6. al Contractului de acordare a asistenței medicale (de prestare a serviciilor medicale) în cadrul asigurării obligatorii de asistență medicală nr. 05-08/33 din 31.12.2019, prestatorul este obligat să restituie pacientului cheltuielile suportate de acesta și justificate care, fiind incluse în costul

serviciilor medicale prestate, au fost achitate de Companie conform prezentului contract.

17. Instanța de apel a mai stabilit că, potrivit fișei medicale a bolnavului de staționar, foii de prescripții medicale și bonurilor personalizate, s-a constatat că pe perioada spitalizării reclamantului Vasile Mariș în cadrul tratamentului au fost utilizate medicamente și consumabile asigurate integral de IMSP „Spitalul raional Edineț”.

18. Totodată, reiterând prevederile art. 1, 3, 7 alin. (1), 12, 14 alin. (2) din Legea nr. 1585/1998 privind asigurarea obligatorie de asistență medicală, instanța de apel a reținut că prima instanță corect a admis parțial acțiunea înaintată de către Vasile Mariș și Maria Mariș cu privire la încasarea prejudiciului material în mărime de 8 151,22 lei de la IMSP „Spitalul Raional Edineț” doar în beneficiul Mariei Mariș, or, la caz s-a stabilit cu certitudine că în cadrul tratamentului spitalicesc a Mariei Mariș au fost utilizate medicamente procurate de pacient în sumă de 8 151,22 lei.

19. Instanța de apel a menționat că, reieșind din solicitările invocate în cererea de chemare în judecată și cererea de apel declarată de către Vasile Mariș și Maria Mariș se solicită încasarea sumei în mărime de 15 330,32 lei cu titlu de prejudiciu material, bani care au fost cheltuiți pentru tratamentul COVID-19 de către ambii soți. În susținerea acestor cerințe au fost prezentate bonuri de casă, primite de la procurarea medicamentelor la farmacie, astfel suma solicitată de a fi încasată în mărime de 15 330,32 lei nu și-a găsit confirmarea, în acest sens nefiind prezentat probe, înscrisuri care ar confirma care anume medicamente au fost administrate de Vasile Mariș și Maria Mariș, și că aceste medicament ar fi fost prescrise de medicul spitalului din Edineț.

20. Instanța de apel a evidențiat că, din răspunsul CNAM din 29 aprilie 2021 nr.01-10/1051 adresat lui Vasile Mariș a fost confirmat faptul, că în urma verificării documentelor din spitalul Edineț, s-a constatat că în urma tratamentului spitalicesc a Mariei Mariș au fost utilizate medicamente procurate de pacient în mărime de 8 151,22 lei. Alte cheltuieli suportate de soții Mariș din contul acestora nu au fost confirmate.

21. Instanța de apel a reținut ca neîntemeiat argumentul înaintat de reclamantul/apelant Vasile Mariș precum că, a suportat cheltuieli de procurare a medicamentelor, deoarece potrivit fișei bolnavului de staționar nr. 13098/361, toate preparatele administrate pacientului sunt incluse în lista medicamentelor prevăzute de protocolul PCN-371, iar procurarea altor medicamente decât cele menționate mai sus nu au fost confirmate prin probe veridice.

22. Cu referire la argumentul apelantei IMSP „Spitalul raional Edineț”, precum că conform pct.3 din Acordul adițional nr.12 din 31.12.2020 la contractul de

acordare a asistenței medicale nr.05- 08/33 din 31.12.2019 în perioada 01.10.2020-31.12.2020 tariful pentru tratarea pacienților cu infecția COVID-19 a constituit suma de 4 667,00 lei, iar Mariei Mariș i-a fost acordată asistență medicală pentru perioada 15.12.2020-31.12.2020 în sumă de 5 212,1 lei, ca urmare spitalul nu avea posibilitate să-i ofere Mariei Mariș suma de 8 151,22 lei, instanța de apel a apreciat ca neîntemeiat argumentul dat, or, cheltuielile suportate în mărime de 8 151,22 lei au fost stabilite de către Compania națională de Asigurări în Medicină în baza evaluării fișei medicale a bolnavului de staționar, foii de prescripții medicale și bonului personalizat, în urma cărui fapt s-a stabilit că în cadrul tratamentului au fost utilizate medicamente asigurate de IMSP „Spitalul raional Edineț,, dar și medicamente procurate de pacient.

23. Subsecvent, instanța de apel a menționat că, prima instanță corect a reținut că nu și-a găsit confirmare cerințele reclamantilor/apelanți Vasile Mariș și Maria Mariș cu privire la încasarea prejudiciului material în mărime de 15 330,32 lei, fiind corect admisă acțiunea parțial cu încasarea sumei de 8 151,22 lei.

24. Instanța de apel reiterând prevederile art. 1998 alin. (1), 2036 alin. (1) și (2) Cod civil, a reținut că la caz nu a fost stabilită vinovăția IMSP „Spitalul raional Edineț” în cauzarea unor suferințe psihice, retrairi, prin fapte ce atentează la drepturile personale nepatrimoniale ale reclamantilor, prin urmare acesta nu poate purta răspunderea pentru repararea prejudiciului moral cauzat lui Vasile Mariș și Mariei Mariș.

25. Instanța de apel a evidențiat că, potrivit fișei medicale a bolnavului reclamantii Vasile Mariș și Maria Mariș au fost tratați la IMSP „Spitalul raional Edineț”. În urma tratamentului, ultimii s-au vindecat de virusul Covid-19. Astfel, IMSP „Spitalul raional Edineț” a depus un efort în tratamentul reclamantilor și nu a pricinuit ultimilor careva suferințe fizice sau psihice.

26. Reieșind din faptul că reclamantii Vasile Mariș și Maria Mariș, în cererea de chemare în judecată depusă nu au indicat totuși care valori personale nepatrimoniale, protejate de lege, le-au fost afectate, instanța de apel a conchis că prima instanță corect și întemeiat a ajuns la concluzia de a respinge cerința privind încasarea prejudiciului moral în mărime de 15 000 lei, ca fiind una neîntemeiată.

27. În final, instanța de apel a relevat că acțiunea înaintată a fost admisă parțial, astfel că prima instanță corect a dispus în temeiul art. 94 alin. (1) Cod de procedură civilă, încasarea din contul IMSP „Spitalul raional Edineț” în beneficiul reclamantei Maria Mariș a taxei de stat în mărime de 300 lei (calculată conform prevederilor art. 3 alin. (1) lit. a) din Legea taxei de stat nr.1216-XII din 03.12.1992), de plata căreia reclamanta nu a fost scutit la depunerea cererii de chemare în judecată.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

28. La 21 septembrie 2023, Vasile Mariș și Maria Mariș declară recurs împotriva deciziei din 22 iunie 2023 a Curții de Apel Bălți, solicită admiterea recursului, casarea parțială a hotărârilor instanțelor ierarhic inferioare, cu emiterea unei noi decizii prin care acțiunea să fie admisă integral.

ARGUMENTELE RECURSULUI

29. În motivarea recursului, invocă în esență argumente similare celor indicate în cererea de apel. Suplimentar, menționează că instanța de apel la emiterea deciziei nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele cauzei, nu a fost interpretată și aplicată corect legea materială, ceea ce a condus la neîncasarea integrală a prejudiciului material, precum și a celui moral.

30. Totodată, reține că potrivit raportului de constatare tehnico-științifică nr. 34/12/2-R-290 din 18 august 2023 s-a demonstrat că semnăturile plasate pe fișa medicală a bolnavului de staționar nu au fost executate de însuși Vasile Mariș.

POZIȚIA INTIMATULUI

31. La 06 februarie 2024, CNAM depune referință la recursul declarat și solicită respingerea acestuia, ca fiind neîntemeiat. Suplimentar, a menționat că cheltuielile suportate pînă și după externarea reclamantilor din IMSP „Spitalul raional Edineț” nu sunt acoperite din fondurile asigurării obligatorii de asistență medicală.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

32. Art. 429 alin. (1) din Codul de procedură civilă:

„(1) Pot fi atacate cu recurs deciziile pronunțate de curțile de apel în calitatea lor de instanțe de apel, cît și hotărârile pronunțate de curțile de apel.”

33. Art. 431 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Examinarea recursului împotriva deciziilor instanțelor de apel ține de competența Curții Supreme de Justiție.

(2) Asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători.”

34. Art. 432 alin. (1) lit. a)-f) și alin. (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Recursul este admis dacă:

a) interpretarea legii din hotărârea contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție;

b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție;

c) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv sau a fost respins ca fiind tardiv un apel depus în termen;

- d) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces;
- e) hotărârea sau decizia este arbitrară ori se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor;
- f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(2) Temeiurile menționate la alin.(1) lit. d)–f) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.”

35. Art. 433 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură civilă:

„(1) Cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care: a) recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (1).”

36. Art. 434 alin. (1) – (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

(2) Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.”

37. Art. 440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) În cazul în care se constată existența unuia dintre temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători, printr-o încheiere irevocabilă adoptată în lipsa părților, declară recursul inadmisibil.

(2) Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se expediază părților.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

38. Referitor la termenul de depunere a recursului, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție conchide că recurenții s-au conformat dispozițiilor art.434 Cod de procedură civilă, indicat la pct.36, și au depus în termen recursul la data de 21 septembrie 2023, în condițiile în care au recepționat copia deciziei din 22 iunie 2023 a Curții de Apel Bălți, la 25 iulie 2023 (f.d. 170).

39. Din analiza prevederilor legale reținute supra, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, urmează să însușească în condițiile Codului de procedură civilă exercitarea efectivă a unui control de legalitate veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase. Astfel, normele citate oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă.

40. În această ordine de idei, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că, Codul de procedură civilă dezvoltă nu doar caracterul nedevelopativ al recursului, dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate.

41. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

42. Completul de judecată atestă că, în condițiile speței, motivele de casare invocate în recurs nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă, deoarece se referă la dezacordul recurenților cu soluția pronunțată de Curtea de Apel Bălți și nu relevă interpretarea contrară a legii și aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural sau că aceasta s-ar baza în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

43. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează că recursul depus conține obiecții de fapt și de drept similare celor expuse în fața Curții de Apel Bălți și căora le-a fost dată apreciere în mod corespunzător. În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurenților la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în prima instanță, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

44. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează faptul că dezvoltarea recursului trebuie să cuprindă o motivare corespunzătoare, în sensul arătării cu claritate a acelor critici, care sunt de natură a învedera netemeinicia hotărârii/deciziei și care se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 Cod de procedură civilă.

45. Nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea motivelor de netemeinicie pe care se bazează, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului însemnând nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată.

46. Recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, ci implică determinarea greșelilor imputate Curții de Apel Bălți și o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează aceste critici. Simpla trimitere la un text de lege, fără explicarea pretensei interpretări și/sau aplicări eronate a prevederilor legale de către Curtea de Apel Bălți, nu echivalează cu un argument. Dacă ar proceda la examinarea unui asemenea pretins argument, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție s-ar substitui autorului recursului, fapt care ar echivala cu un control efectuat din oficiu.

47. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special, în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

48. În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (a se vedea hotărârile CtEDO [Golder c. Regatul Unit](#), 1975, §38; [Stanev c. Bulgariei](#) [MC], 2012, §230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (a se vedea hotărârea CtEDO [Luordo c. Italiei](#), 2003, §85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (a se vedea hotărârea CtEDO [Levages Prestations Services c. Franței](#), 1996, §45).

49. Curtea de la Strasbourg a mai reiterat că modul de aplicare a art. 6 din CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de specificul acestor proceduri, urmând a se ține cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea hotărârea CtEDO [Botten c. Norvegiei](#), 1996, §39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea hotărârea CtEDO [Helmers c. Suediei](#), 1991, §31, 36).

50. În conformitate cu art. 431 alin. (1) și (2), art. 433 alin. (1) lit. a) și art. 440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Declară inadmisibil recursul depus de Vasile Mariș și Maria Mariș.
Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecător

Stela Procopciuc

Judecători

Gheorghe Stratulat

Ion Munteanu